

Zalving in Bethanië
(Mattheus 26: 10)

Op de dag voorafgaand aan het Pesachmaal is Jezus met zijn leerlingen aanwezig bij een maaltijd in het huis van Simon. Er komt een vrouw naar hem toe (is het Maria Magdalena?) met een flesje kostbare olie en giet deze uit over zijn hoofd. De leerlingen zijn boos dat de vrouw de dure olie verkwist. Maar Maria voorvoelde dat ze moest doen wat haar hart haar ingaf: Jezus zalven vanwege het lijden dat Hij tegemoet zou gaan. Hem haar liefde tonen tot in de dood.

Misschien had ze voor het kostbare kruikje gespaard, verborg ze het al een tijdje in de plooien van haar groene mantel. En was nu het moment gekomen om het voorzichtig tevoorschijn te halen, met twee vingers te openen. Nu, bij dit naderend afscheid.

Ook wij nemen in ons leven afscheid, op velerlei manieren. Wat kan het dan fijn zijn om gezalfd te worden en om iemand te zalven. Met voorzichtigheid en respect, geen overdadig gebaar maar een zachte aanraking. Hebben ook wij ergens zo'n bijzonder kruikje voor als het nodig is?

Cecile Kuipers